

Всіх, хто чесні
серцями,
Ми зовемо за
нами.
Щастя народів,
Світле майбутнє
В наших руках,
брати!

Харківський УНІВЕРСИТЕТ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому і місцевому Харківському ордена Трудового Червоного Прапора державного університету імені О. М. Горького

№ 17 (891)

Субота, 11 травня 1957 р.

Ціна 20 коп.

ЗАКІНЧИВСЯ ПЕРШИЙ УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Витяг з наказу

по Харківському ордена
Трудового Червоного Пра-
пора державному універси-
тету ім. О. М. Горького
від 7 травня 1957 року

На підставі матеріалів Оргко-
мітету Першого університетського
фестивалю, місця між факультета-
ми розподілити таким чином:

1 місце — історичному факуль-
тету.

2 місце — фізико-математично-
му факультету.

3, 4, 5 — розподілити між гео-
графічним, радіофізичним та фі-
лологічним факультетами.

6 місце — геологічному факуль-
тету.

7 місце — біологічному факуль-
тету.

8 місце — хімічному факуль-
тету.

Факультети, що зайняли 1, 2,
3 місця, нагородити Почесними
грамотами і цінними подарунками.

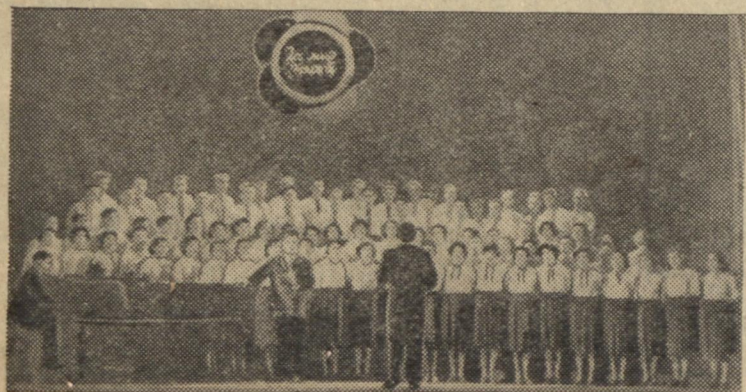
1. Історичному факультету, що
одержав перше місце, вручити
Почесну грамоту та премію в
розмірі 5000 карбованців.

2. Фізико-математичному фа-
культету, що зайняв друге міс-
це, — Почесну грамоту та премію
в розмірі 2000 карбованців.

3. Географічному, радіофізично-
му, філологічному факультетам,
які поділили третє, четверте і п'я-
те місця, видати грамоти і гро-
шові премії в розмірі 1000 кар-
бованців кожному факультету.

Ректор ХДУ
проф. І. М. БУЛАНКІН.

Як і завжди, програму концер-
ту відкрив хор (керівник А. П.
Петросян). Він виконав три пісні.
Найкраще пролунала пісня Іпо-
літова-Іванова «Хор птахів».

ВІДБУВСЯ 1-й Університет-
ський фестиваль. В ньому
взяло участь 8 факультетів і ху-
дожня самодіяльність місцевко-
му, що склало 9 хорових, 9 та-
цювальних, 5 струнних, 3 дра-
матичних колективи і велику кіль-
кість окремих виконавців різних
жанрів.

Фестиваль набрав форми яскра-
вої демонстрації самодіяльної
творчості студентів. Велика ци-
фра учасників (2175) свідчить
про те, що кожний другий сту-
дент університету прийняв участь
у фестивалі. Значно підвищилась
майстерність виконання порівня-
но з минулим роком.

Кращими стали хорові ко-
лективи факультетів. Особливо
треба відзначити хор історичного
факультету (керівник В. Поля-
ков), фізико-математичного (ке-
рівник тов. Чулков), філологіч-
ного (керівники В. Іванченко та
В. Авдєєнко). Ці колективи зу-
мали підібрати свіжий ідейний ре-
пертуар, якісно і сумлінно його
підготували.

Кращими танцювальними ви-
зано колективи геологічного,
історичного та хімічного факуль-
тетів. Особливо сподобався гля-
дачам жартівливий танок «Супер-
ниці» у чудовому виконанні сту-
дентів геологічного факультету
Котелевцевої, Горневої та Кова-
ленка.

Серед 8 вокальних ансамблів
особливої уваги заслуговують 2:
чоловічий ансамбль історичного
факультету під керівництвом В.
Полякова і змішаний ансамбль
під керівництвом О. С. Лейбіна.

Високу оцінку одержав дра-
матичний колектив історичного
факультету (керівник А. І. Мі-
тряєв), який поставив фінал п'єси
О. Корнійчука «Загибель ескадри»
за участю 65 чоловік; а також
драмколектив філологів, що ви-
ступив з «Літературним огля-
дом» (автор і постановник
А. Житницький).

Високу техніку виконання про-
демонстрували піаніст І. Янсон
(радіофак), скрипаль С. Санніков
(фізмат), акордеоністи О. Галата
та О. Черніков.

Заслуженою увагою глядачів
користувались на фестивалі солі-
сти: А. Новікова (біологічний фа-
культет), Н. Бойко (філологічний
факультет), Ю. Фесенко (радіо-
фізичний факультет), А. Жукова
(географічний факультет), дуєт
Танцюра і Балабух (історичний
факультет); читці Е. Нефедова (хі-
мічний факультет), Т. Шокурова
(філологічний факультет), М. Ніс-
невич (геологічний факультет)
та ін.

З загальноуніверситетських ко-
лективів художньої самодіяльно-
сті слід відзначити хор (керівник
А. П. Петросян, концертмейстер
В. Н. Барсов). На районному
фестивалі він зайняв III місце і
одержав диплом III ступеню. Але
все ж таки в університеті є всі
можливості для того, щоб хор
одержав вищу оцінку.

Підводячи підсумки університет-
ського фестивалю, можна ска-
зати, що цього року кількість
учасників художньої самодіяль-
ності значно збільшилась, репер-
туар поповнився кращими класич-
ними та народними творами.
Більш стало в ньому українських
пісень та танців.

Набагато краще цього року бу-
ла проведена й організаційна під-
готовка.

Як правило, художня само-
діяльність тих факультетів, де їй
приділяли достатню увагу гро-
мадські організації, продемонстру-
вала чудові результати. Такими
факультетами з'явилися історич-
ний (голова оргкомітету А. І. Мі-
тряєв), фізико-математичний (го-
лова оргкомітету О. С. Лейбін),
географічний (голова оргкомітету
В. Гаплевська), радіофізичний
(голова оргкомітету Б. М. Була-
га).

Любов до своєї праці

До Дня радіо студенти і викла-
дачі радіофізичного факультету
організували виставку промисло-
вої радіоапаратури, а також ра-
діоконструкцій, зібраних руками
самих студентів радіофаку.

На виставці представлені най-
новіші зразки заводської радіо-
апаратури. Тут можна побачити
імпрювальні прилади різних ти-
пів і різноманітних призначень,
вукові генератори, електронні
осцилографи, телетрубки, напів-

провідникові тріоди, що вража-
ють своєю мініатюрністю.

Дуже красивий і компакт-
ний переносний радіоприймач
«Турист» має два діапазони, пра-
цює на комбінованому постачан-
ні і викликає заздрісні погляди
відвідувачів виставки.

Серед праць, що виконані ру-
ками студентів, кращими прила-
дами є випробувач клістронів.
Прилад зроблений студентами
четвертого курсу Зорюкіним, На-
уменко та Овчаренком і служить
для контролю зверхвисокочастот-
них електронних ламп. Багато
кропіткої праці вклали Адоніна
і Клочкова (четвертий курс),
створюючи передатчик УКВ, Іль-
єнко та Михайлик (третій курс),
збираючи приймач ультракоротких
хвиль та студент третього курсу
Сіренко, що змонтував мініатюр-
ний супергетеродин.

Скільки любові до своєї праці
можна прочитати за прозаїчним
написом: «Звуковий генератор для
радіокласу. Студент другого кур-
су Соколов». Багато енергії
вклали в організацію виставки
т.т. Булгаков, Крижановський,
Моспан. Активно допомагали їм
комсомольці третього курсу.

М. НІСНЕВИЧ.

філологічного (голова орг-
комітету Ф. Й. Луцька).

Поряд з великими досягненнями
у роботі гуртків художньої само-
діяльності під час підготовки і
проведення фестивалю було ви-
крито ряд недоліків. Так, біоло-
гічний факультет виступив значно
нижче своїх можливостей. Таке ж
становище на геологічному та хі-
мічному факультетах. Необхідно,
щоб громадські організації цих
факультетів і декани (т.т. Білик
та Корнієнко) більш серйозно
ставились до цієї важливої спра-
ви. Хорошим прикладом служить
фізико-математичний факультет,
який завоював II місце. Адже ра-
ніш у розвитку художньої само-
діяльності він значно відставав.
У його перемозі значну роль віді-
грала допомога і активна участь
партійної, комсомольської та
профспілкової організацій. Гро-
мадські організації факультетів
повинні повсякденно сприяти роз-
витку художньої самодіяльності.
Тільки за цих умов будуть пози-
тивні наслідки.

Університетський фестиваль
сприяв підвищенню рівня політи-
ко-виховної роботи серед студен-
тів, вихованню їх в дусі интерна-
ціоналізму, комунізму, мобілізу-
вав на активну участь у виконан-
ні історичних рішень Партії та
Уряду по підвищенню культури,
науки та мистецтва нашої Бать-
ківщини.

Сьогодні наші «артисти» пра-
цюють в лабораторіях, читальних
залах, готуються до перших за-
ліків, уважно слухають лекції
викладачів.

Йдучи назустріч Великому свя-
ту—40-м роковинам Жовтня, вони
разом з усім народом прагнуть
зустріти його успішною працею.

Побажаємо їм успіхів.

І. ГНІДАШ,
голова правління
клубу ХДУ.

П'ятірка за дипломну роботу

П'ятикурсники історичного фа-
культету вже захистили дипломні
роботи. Цього року вони були на-
писані значно раніш і краще, ніж
у минулому. Тематика дипло-
мних робіт була заздалегідь кри-
тично переглянута на кафедрах;
теми, що не викликають науково-
го інтересу, були виключені. Дип-
ломанти значно більше, глибше
і самостійніше попрацювали над
вивченням історичних джерел та
літератури. Наприклад, студент
В. Курилов не задовольнився на-
явними в Харкові джерелами, а
доклав всіх зусиль, щоб викорис-
тати архівні фонди Москви, а
також Києва.

Багато хто з студентів присвя-
тили свої роботи питанням, пов'я-
заним з Великою Жовтневою со-
ціалістичною революцією.

Захист відбувся в спокійній
діловій обстановці, кожен дипло-
манти почував себе твердо і впев-
нено.

З 50 захищуваних робіт 33
одержали оцінку «Б». Серед най-
кращих комісія відзначила роботи
студентів Назаренко, Черепанової,
Колодяжного, Репка, Бабенка та
інших.

М. КОВАЛИК.

„Всі дороги ведуть до Москви“

В приміщенні радіофізичного
факультету учбова бібліотека ор-
ганізувала виставку «Назустріч
фестивалю».

«Шляхи юності ведуть до Мос-
кви» — перше, що прочитає кож-
ний, хто знайомиться з вистав-
кою. Це звернення Міжнародного
підготовчого комітету VI Все-
світнього фестивалю молоді.

Тут і звернення ЦК ВЛКСМ та
Антифашистського комітету ра-
дянської молоді до юнаків і дів-
чат нашої країни — «Друзі, го-
туйтеся до фестивалю!»

Виставка радить, що прочита-
ти про фестиваль, знайомить з
з організацією кращих фестивалів
них свят.

Готуючись до VI фестивалю,
цікаво узнати, як проходили по-
передні, яким буде цей.

Спеціальний розділ — «Подорож
по країнах світу». Тут лі-
тература про Чехословаччину та
Італію, Китай і Нідерланди, Іс-
ландію, Турцію, Індію, США,
Гватемалу і т. н., про життя мо-
лоді цих країн.

Продовженням виставки слу-
жать ще два розділи. Перший —
про досягнення радянських спорт-
сменів. Останній — це пісні, од-
ноактні п'єси, ескізи фестивалів
них костюмів.

Зі смаком, яскраво оформлена
виставка привертає увагу.

Розподіл молодих спеціалістів триває

В учбовій частині університету
у ці дні з ранку до вечора багато
народу: йде розподіл молодих
спеціалістів.

Декани і студенти однаково
схвилювані. «Ну, що? — це пи-
тання задають працівники різних
відділів університету, заглядаю-
чи до учбової частини. І тільки
співробітники самої частини спо-
кійні та зосереджені.

У економістів були хороші при-
значення. Харківська і Дніпро-
петровська, Кіровоградська і Сум-
ська, Волинська і Полтавська,
Рівненська і Тернопільська обла-
сті — місця їх завтрашньої праці.
Економісти-статистики, еконо-
місти-плановики, вони будуть пра-
цювати у райпланах, фінінспекто-
рами.

Дивинськи на останню графу
офіційної відомості по розподі-
лу і майже проти кожного при-
звища — згоден, згодна...

Згодна працювати в Петрів-
ському районі Тамара Горячев-
ська, в Конотопському районі,
Сумської області статистик Ган-
на Дубінська, інженером на За-
порізькому трансформаторному за-
воді Лілія Іванченко, райінспек-
тором ЦСУ у Кіровоградській
області Тамара Свидерська, голо-
вою райплану в одному з районів
Житомирської області Галина Ло-
бай і т. ін.

Ми за дружбу і мир за щастя народів!

ДРУЖБИ ЗНАМЕНА ВИЩЕ!

Румунія готується до фестивалю

Мабуть немає жодного юнака або дівчини в нашій країні, які б не бажали побувати на Московському фестивалі. Тим більше, що румунська молодь чудово пам'ятає, що таке фестиваль. Адже у 1953 році IV Всесвітній фестиваль проходив у Бухаресті.

Я пригадую Бухарест липня — серпня 1953 р. В цей час він був одягнений в святкове, майорів різнокольоровими прапорами 110 країн світу. По його старовинних парках, чудових озерах гуляли біля 30 тисяч юнаків та дівчат в різних національних костюмах. Незалежно від раси, релігійних та соціальних приналежностей, всі вони були охоплені єдиним бажанням — бажанням миру й щастя. Вони з радістю знайомились з успіхами румунського народу у побудові нового і щасливого життя.

Румунська молодь давно вже почала готуватись до Московського фестивалю. Нещодавно відбулося засідання представників бухарестської молоді, на якому обговорювалось питання про гідну зустріч VI Всесвітнього фестивалю.

Молодь Бухаресту взяла на себе зобов'язання на честь цього свята прийняти активну участь

у спорудженні житлових будинків у робітничих селищах, у будівництві трьох шкіл, трьох спортивних баз, двох естрадних театрів та ін.

Бухарестська молодь зобов'язалась також зібрати і відправити на заводі 3 500 тисяч кг залізного брухту, що дасть можливість державі заощадити біля 2 мільйонів лейв.

Одночасно бухарестські юнаки та дівчата вирішили провести свій, бухарестський фестиваль румунської молоді і студентів. Вже проводяться перші підготовчі заходи. Найкращі спортивні гуртки, гуртки художньої самодіяльності надішлють своїх представників до Москви.

Московський фестиваль ще більш зміцнить дружбу між сотнями й тисячами юнаків та дівчат багатьох країн світу. Молодь капіталістичних країн, якій вдалось побувати на Московському фестивалі, ще раз переконається про перевагу соціалістичного ладу над капіталістичним, про прагнення радянської молоді й всього радянського народу до миру й дружби між народами світу.

МИКОЛА ПАВЛЮК,
аспірант філологічного факультету.

МИ ЖИВЕМО РАЗОМ

Коли мені доручили написати статтю про дружбу студентів ХДУ з нашими китайськими друзями, я навіть розгубився. Хлопці з Китайської Народної Республіки настільки зросли з нашим колективом, настільки здружилися з нами, що я не уявляв собі, як можна написати про них окремо від курсу.

І вирішив написати так. Разом з ними ми навчаємося, проводимо дозвілля, ходимо до ідальні, словом, живемо одним життям, життям добрих друзів, що готові прийти на допомогу в будь-яку хвилину.

Зовсім нерідко явище, коли

ли вже не ми допомагаємо їм в заняттях, а вони пояснюють нам незрозумілу теорему.

Разом ми готувалися до фестивалю, разом святкували його, аплодували один одному, хвилювалися один за одного. Ми всі дуже раділи успіху Вень Чень-ліна і

Чжоу Гуй-іна, які завоювали право виступати в заключному концерті.

Дружба між китайським і радянським народами, що зростає і міцніє з року в рік, має у нас найяскравіше підтвердження. Ми живемо разом, ми — друзі і впевнені, що наша дружба буде міцніти і зростати, буде продовжуватися і тоді, коли роз'їдемося після закінчення університету.

О. БЛАНК,
студент I курсу
фізико-математичного факультету.

На фото: З китайською народною пісню «Я люблю батьківщину» і російською — «Батьківщина» виступили на фестивалі наші китайські друзі студенти фізмату Вень Чень-лін та Чжоу Гуй-ін. Дружними бурхливими оплесками нагородили їх присутні.

Нагороджених було так багато, що голова оргкомітету М. П. Воловик неабияк втомився, потиснувши усім руки.

Вона поїде на VI Всесвітній

Кожен з нас, друзі, мріє побувати на шостому Всесвітньому фестивалі молоді та студентів у Москві. В ньому беруть участь 150 тисяч юнаків та дівчат, з яких 120 тисяч — кращі представники нашої країни. Бути в їх числі — велика честь. Вона випала на долю студентки нашого радіофізичного факультету Інги Киптелі.

Невипадково партійна та комсомольська організації зупинилися на цій кандидатурі. Ще з дитячого віку Інга бере активну участь у роботі Харківського Палацу піонерів. Її не раз бачили на оглядах художньої самодіяльності в Києві.

В 1953 р. Інга прийшла до університету. Тільки що організований факультет радіофізики, безумовно, не мав ні своїх традицій, ні самодіяльності. І ось тут шість раз проявились великі організаційські здібності Інги. З запалом вона взялась за створення факультетської самодіяльності. Почалося з хору. Керівника не було, але вже на першому весняному огляді хор радіофізиків виступав керувала Киптелі. Під її ж керівництвом створювався і танцювальний колектив.

Чотири роки займається культурно-масовою роботою Інга Киптелі, і, можливо, за весь цей час на факультеті не було людини, яка б з більшою любов'ю ставилася до цієї роботи, ніж вона.

Право бути делегатом на світові молодості, дружби і миру вона повністю заслужила.

Великий успіх припав на долю трьох маленьких танцюристок, учасниць дитячої художньої самодіяльності.

ФЕСТИВАЛЬНИЙ РЕПОРТАЖ

Янона та «Андалузський романс» Сарасате, який виконує на скрипці студент фізмату Санніков.

Дружніми оплесками супроводжується виступ талановитої співачки Асі Новикової, струнного оркестру під керівництвом Волянського.

Веселим сміхом зустріли глядачів появу на сцені знайомих літературних героїв: Шахерезаду, Дієйку, Мюнхгаузена — персонажів літературного огляду студента фізфаку Житницького.

Концерт продовжується. І ось знову всі прямують до колонного залу: танцювати, розважатися. Де жвавий розпродаж різнокольорових шариків, живих квітів, і інше коштує недорого — всього одну копійку. Але «прошви» тільки таку монету беруть, щоб знайти її в своїй кишені! Багато народу зібралось біля виставки студентських робіт (ні, не наукових!), представлених основному рукоділлям дівчат, на які, а де ж ваша самодіяльність?

Ліста у виконавці радіофізика

Нехай лунають пісні про мир

На Всесвітньому фестивалі молоді у Москві радянські юнаки і дівчата разом з молоддю всього світу продемонструють свою волю до миру. Мир — це життя, любов, щастя, праця, майбутнє — все, чим живе людина, чому вона радіє кожного дня. Особливо дорогий мир тим, хто пройшов горнило другої світової війни, хто пам'ятає, що таке розриви бомб, повисли кулі, хто своїми очима бачив страшні руїни, смерть товаришів, що віддали життя за мир на землі, за щастя дітей країн світу. І нема більш могутньої сили, ніж це тяжіння і воля радянських людей до миру.

Нехай гримлять на всіх мовах фестивалей пісні миру, нехай міцніше, укріплюється дружба на землі!

В. СОЛОДОВНИК,
студент першого курсу
історичного факультету,
капітан запасу.

Сміхом і оплесками супроводили глядачі виконання студента геологічного факультету Горнєвою, Котеленевою та Коваленком жартівливого танку «Суперперниці».

Коротко

Перший університетський фестиваль проходив з 10 по 23 квітня.

На фестивалі представили свою самодіяльність 8 факультетів.

У проведенні фестивалю приймало участь 2175 чоловік.

94 учасники художньої самодіяльності факультетів одержали подяку ректора та Почесні грамоти Харківського університету.

30 кращих номерів самодіяльності факультетів завоювали право уійти до заключного концерту першого університетського фестивалю.

За краще виконання, за проявлену ініціативу в організації і проведенні фестивалю нагороджено цінними подарунками 35 чоловік.

Дипломами та медалями Лауреатів фестивалю Дзержинського району нагороджено 16 представників нашої самодіяльності.

Медалями Лауреатів першого фестивалю Дзержинського району нагороджено 94 виконавці університету.

Привертають увагу і газети, що зібрані з різних факультетів. Але, на жаль, про них багато нічого й казати. Тільки газета істориків — посправжньому фестивалю.

А що це за жава група? Це з'явилася в залі наймолодша учасниця концерту, виконувачка китайського танцю з балету «Червоної мак», Віта Третьякова. Маленьку балерину оточують поклонники таланту. Справа, можливо, дійшла б і до автографів, але «артистка» забрала маму. Особливо тепло і дружно посміхався дівчині студент фізмату Вень Чень-лін.

Довго ще дзвеніли пісні, музика, сміх. Але у залі гасне світ. Час розходитися. А не хочеться.

А. ФІЛАТОВ,
студент другого курсу
фізико-математичного факультету.

124 медалі

124 учасники університетської самодіяльності нагороджені медалями та їм надано звання Лауреата першого фестивалю Дзержинського району. Хто ж вони?

100 медалей присуджено хору. В цьому значна заслуга А. П. Петросяна, що вклав багато зусиль у підготовку до фестивалю. Він працює з нашим хором з 1955 р. Це дуже здібний і талановитий хормейстер. Ще перебуваючи в армії т. Петросян керував ансамблем пісні й танцю Закавказького Військового Округу. Закінчивши Харківське музичне училище, він навчається у консерваторії. Не можна не відзначити й тієї праці, яку вклав в загальну справу підготовки хору концертмейстер В. М. Барсов.

Диплом I ступеню одержали студенти III курсу радіофаку Ігор Янсон (фортепіано), скрипаль фізматець Сергій Санніков, та радіофізик О. Галата та О. Черніков, що з великою майстерністю виконали на акордонах «Вихідної марш» Дунаєвського та варіації на теми українських пісень.

Великою повагою серед студентів та викладачів користується майбутній біолог, третьокурсниця Ася Новикова. Вона навчається в гуртках художньої самодіяльності з першого курсу і неодноразово нагороджується грамотами. З великою любов'ю приділяє вона час художній самодіяльності і не не вважає її одержувати відмінні оцінки, брати активну участь у профспілково-життєвому фестивалі. За виконання арії Чіо-Чіо-Сан з однойменної опери Пуччіні, а також «Пісні друзей» Табачнікова вона одержала диплом Першого ступеню і медаль.

Моряк в минулому, сьогоднішній дипломант, Іван Коновалов включився в роботу художньої самодіяльності університету з перших днів перебування на фізико-математичному факультеті. За 5 років він виріс в чудового танцюриста, що користується любов'ю університетського глядача. Його партнер Михайло Коваленко ще тільки на I-му курсі. Обидва вони одержали дипломи і медалі I ступеню.

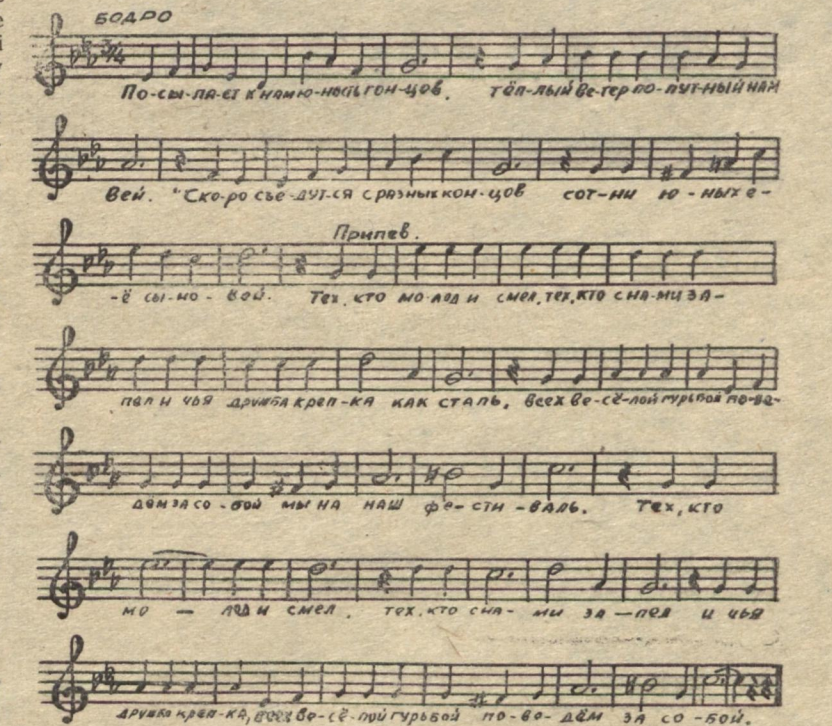
Студентка III курсу фізфаку, відома всім в університеті,

як ведучий університетських концертів, Таня Шокурова займається художньою самодіяльністю з 7 років — спочатку в дитячій, а потім в студентській. На огляді гідні цього високого звання.

Музыка студента Н. БОЙКО.
Слова преп. Ф. ЛУЦКОЙ.

Посылает к нам юность
Теплый ветер попутный, нам
Скоро съедутся с разных
Сотни юных ее сыновей.

Припев:
Тех, кто молод и смел,
Тех, кто с нами запел
И чья дружба крепка как
сталь.

Всех веселой гурьбой
Поведем за собой
Мы на наш фестиваль.
Тех, кто молод и смел,
Тех, кто с нами запел
И чья дружба крепка,
Всех веселой гурьбой
Поведем за собой.

Узы дружбы нас свяжут
навек,
Если путь у нас в жизни
один,
Станут братьями русский
и грек,
Итальянец, француз
и грузин!

Припев:
Пусть летят за годами года
И, как версты, проносятся
дни,
Песня с юностью дружит
всегда,
Неразлучны, как сестры,
они.

Припев.

Университетский фестиваль

Музыка внезапно восторгалась...
Тут на месте устояли едва ль...
Вот он, вот он — светлый, словно юность,
Университетский фестиваль.
Радостны волнующие встречи...
Хорошо нам, И немного жалко,
Что окончится, как этот вечер,
Университетский фестиваль.
И под старость, юность вспоминая,
Оглянемся в пройденную даль,
Вспомним тот светлый вечер мая —
Университетский фестиваль.

А. БРАГИНСКИЙ, студент-заочник филфака.

Питання про організацію науково-дослідницької роботи на природничих факультетах, яких торкнувся в своїй статті «Ідеї та руки» П. Костюк, дійсно заслуговують на велику увагу, вимагають швидкого вирішення в загальнодержавному масштабі.

Справді, чи зуміє талановитий і працездатний вчений-експериментатор вести один плідотворну працю широкого плану? Природно, що це неможливо, тому що вирішення стрижневої проблеми залежить від великої кількості господарчих і порівняно дрібних технічних операцій. В результаті виходить, що на проведення одного експерименту, який не дає ще права на узагальнюючі висновки, витрачаються дні, а то й місяці.

Наведу окремі приклади з власної практики підготовки монографії, що є одночасно і докторською дисертацією. Як відомо, вивчення палеонтологічних залишків починається з препарування. На цю працю, яка не вимагає високої кваліфікації, виконання якої звичайно доручається препаратору, або молодшому лаборанту, у мене пішло більше трьох місяців.

Відсутність достатньої кіль-

кості допоміжного персоналу гостро відбивається не тільки на кількості, але й на якості наукових досліджень. Так, спеціалісти-літологи, не кажучи вже за аспірантів нашого факультету та студентів-дипломників, не мають можливості одержати необхідну кількість хімічних аналізів і шліфів мінералів та чорних порід тому, що геологічний факультет має тільки одного хіміка-аналітика і одного шліфувальника.

На наш факультет часто приходять пропозиції від виробничих геологічних організацій про заключення договору на петрографічні і палеонтологічні дослідження. Але ми змушені відмовляти виключно за неможливістю забезпечити технічну сторону цих робіт.

Викликають непорозуміння щорічні скорочення штатів допоміжного персоналу, що робляться Міністерством вищої освіти в економічних цілях. Збереження сучасного обсягу науково-дослідницької роботи при скороченні і так мізерної кількості лаборантів та препараторів різко підвищує нерациональне витрачання часу вченого, обійдеться державі не менш, ніж в 5—6 разів дорожче оплати

необхідного допоміжного персоналу.

Відзначаючи як найбільш істотне гальмо в нашій праці відсутність необхідного допоміжного персоналу, не можна обійти мовчанкою помилки, які все ще робляться у використанні наявних кадрів. Як правило, діяльність лаборантів та препараторів обмежується забезпеченням учбових занять. Притягнення їх до участі в науковій роботі вважається недоцільним, а в окремих випадках інкримінується вченому як бажання використати чужу працю у власних цілях.

Очевидно, що робочий день лаборанта і препаратора, так само як і професорсько-викладацького складу, повинен розподілятися на дві частини: першу, присвячену обслуговуванню педагогічного процесу, і другу, присвячену праці за темою професора або доцента. Правда, така постановка питання викличе необхідність серйозного перегляду складу допоміжного персоналу багатьох кафедр, але це потрібно.

Нам здається, що зараз на зріло питання про персональне закріплення за кожним професором і доцентом, який систематично веде експериментальну роботу, хоча б по одному препаратору або лаборанту. Цей захід дозволить різко підвищити кваліфікацію обслуговуючого персоналу, без чого важко чекати істотного покращання наукової роботи кафедр.

Вірне вирішення вище згаданих питань буде запорукою загального піднесення дослідницької роботи у вузах, вчені яких намагаються віддати всі сили і знання справі будівництва комунізму в нашій країні.

В. МАКРИДІН,
доцент, кандидат
геолого-мінералогічних наук.

Вони працювали у наукових гуртках

Наближається строк захисту дипломних робіт. В цьому році студенти-дипломники хімічного факультету, що спеціалізувалися в галузі фізико-хімічного аналізу, прийняли діяльну участь у науковій роботі кафедр. Студентки Тіріна, Скидан і Дробницька проводили дослідження і будували діаграми рівноваги потрійних систем за допомогою розробленого на кафедрі методу. Студентці Кордюк удалося виявити й підтвердити експериментально важливі перетворення у сплавах, що раніш тільки теоретично передбачалися. Студентка Парницька провела дослідження процесів дифузії в металі, п'ятикурсник Фінкель працював над подвійними сплавами за методом академіка С. А. Векшинського. Всі ці роботи мають теоретичну та практичну цінність. Більшість з них вже були успішно повідомлені на студентській конференції.

Можна з задоволенням відзначити, що наші дипломники набули хорошу теоретичну підготовку, що дозволить їм виконувати інтересну і корисну роботу на достатньо високому науковому рівні. Успіху їх наукової роботи в значній мірі сприяло те, що всі вони були активними членами студентського наукового товариства при кафедрі неорганічної хімії на протязі 3—4 років навчання.

Проф. Л. ПАЛАТНИК.

Через п'ять років

Прошло п'ять років з того часу, як п'ятикурсники першого випуску відділення журналістики, одержавши дипломи й звання літературного працівника газети, пішли у велике життя.

Відзначаючи День преподачів відділення жур-

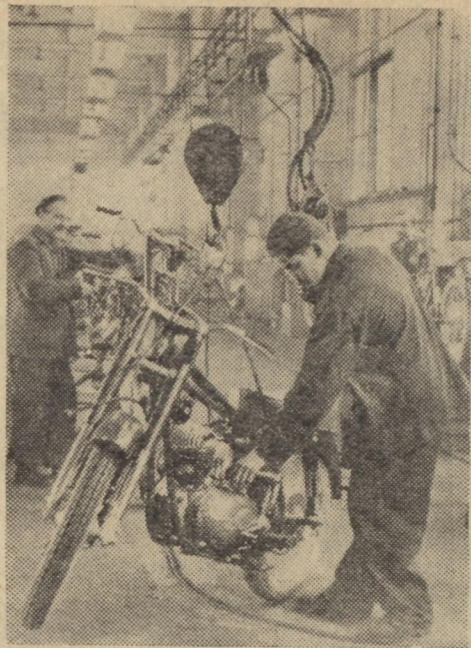
си і п'ятиріччя закінчення університету, вони зібрались на рідному факультеті.

Схвильованими були і слова тодішнього декана факультету П. П. Вербицького і одного з викладачів відділення жур-

налістики М. В. Чернякова. Вони доклали немало зусиль, щоб виховати сьогоднішніх працівників обласних газет, радіо, Ратау, заводських багатотиражок.

Багато хороших, теплих слів було сказано, багато про що згадувалось, мріялось. Адже життя, велике цікаве, вічно в русі, життя журналіста ще попереду.

Редактор **В. БУДНІКОВ.**

Угорська Народна Республіка. Чепельський металургійний комбінат об'єднує 18 заводів. Добре працює мотоциклетний завод. Згідно плану завод випустив у березні 1150 і у квітні 1200 мотоциклів.

На знімку: в складальному цеху заводу.

Фото Угорського телеграфного агентства.

ЗАВТРА — В ТРУДОВЕ ЖИТТЯ

ЦЕ ТРЕБА ВИРІШИТИ ГОСТРО

Наш радіофізичний факультет—наймолодший в університеті. Не пройшло ще й трьох років з того часу, як в дружну родину дев'яти факультетів влився тоді малочисленний радіофак.

Ми ще не мали не тільки достатньої кількості викладачів, але й необхідної апаратури, приміщень для лабораторій. Правда приміщеннями і зараз хвалитися нічого, зате лабораторії обладнані повністю. Кваліфікований склад викладачів докладає всіх зусиль, щоб підготувати з нас фахівців, гідних носити звання випускника університету. Останнє залежить від нас, студентів. І треба сказати, що більшість наших товаришів вважають себе щасливими, що навчаються на факультеті, мріють про той час, коли почнуться самостійна улюблена праця. Вони з цікавістю відвідують наукові гуртки, багато часу приділяють індивідуальній практиці. Серед них можна назвати Юру Петрова, який своїми руками зробив телевізор, роботою по дослі-

дженню магнетронів зайняті зараз Снурніков та Ляпунов, Леонід Єна підготував мініатюрний радіоприймач. Багато з третьокурсників самостійно зібрали схеми приймачів, посилювачів. Активними радіоаматорами можна назвати Ніну Резниченко, Сергія та Віталія Дмитріювих, Геннадія Соколова і багатьох інших.

Коли вони закінчать університет і підуть на виробництво, можна не сумніватися, що тільки хороше почують про них викладачі.

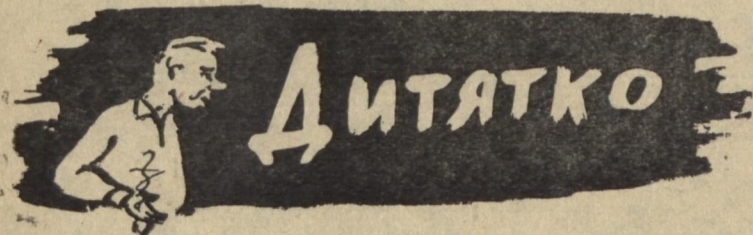
Але, на жаль, не всі так серйозно ставляться до своєї майбутньої спеціальності, до набуття знань. Є ще у нас «винятки».

Другий рік вважається студентом 3-го курсу Солдатенко, але ще й досі він не ліквідував заборгованості за минулий семестр. У списках студентів факультету ми бачимо прізвище Акіншина, Щербініна, Скачко — людей, що не склали за минулий семестр жодного екзамену.

Ми далеко не впевнені, що ці товариші успішно закінчать університет і стануть хорошими фахівцями. Як видно, не замислюються вони над завтрашнім днем, над своїм обов'язком майбутнього спеціаліста, якому країна дає не тільки диплом, а й доручить роботу. А чи зуміють вони справитися? Навряд.

Невідомо, куди направлять нас, але ми знаємо, що і в школі, і в лабораторії, і на заводі—всюди потрібні знаочі спеціалісти, люди сумлінні, що працюють чесно. І нам здається, що питання про «хронічних» ледарів треба вирішувати гостро і швидко.

Н. САМСОНОВА,
студентка радіофізичного факультету.

Фейлетон

Чим би дитина не бавилась, тільки не плакала б. Але ось коли «дитина»—студент 1-го курсу історичного факультету та розваги його такі, що від них плачуть—тут вже ніякими прислів'ями не виправдаєшся.

Жив-був у матері та батька син єдиний на ім'я Анатолій Козинець. Жив він за батьківською спиною, як за кам'яною стіною. Бувало гуляє Толя до 2-х годин ночі з хлопцями та дівчатами, а прийде до хати—мати чекає, чай, прикуски різні на столі стоять. А коли що не так, син як гримне, як притупне. Дуже полюбив себе Толя. Вирішив, що краще за нього і на світі немає. Навіть розмовляти по людському перестав. Кричить, загрожує, вимагає.

Закінчив Толя школу. І прокинувся в душі його великий потяг до освіти. Вступив Толя на факультет історичний. Забезпечили його гуртожитком. Кімнату дали простору, світлу, і хлопці в кімнаті хороші, дружні. Та тільки щось Толі не так. Нудно хлопцеві. Звик він робити все, що хоче і коли хоче, а тут розпорядок якийсь, якість колективного життя. І ось став він собі розваги вигадувати.

Вночі, коли всі сплять, запалить світло і почне фіззарядку робити. Руками помахує, ногами посмикає—їсти захо-

четься. Стомлені за день товариші відпочивають, але ж Толя питоньки хоче! З грюканням чай собі приготує і п'є.

Набридло все це Анатолію. Думав він, думав, чим би таким особливим розважитися, і надумав.

Товаришам у ліжко недокурки накидав, в обличчя дим пускає. Вдоволенний, смішно йому.

Одного разу староста кімнати (треба сказати, що це кімната № 68, знаходиться вона у гуртожитку на проспекті імені Леніна, 20) Чумаківський виказав Толі своє співчуття: «хлопець ти міцний, енергій у тебе багато, чергувати по кімнаті ти не чергуєш,—взяв би віничка та й замів би підлогу». Обурився Толя. Йому (!) підмітати?! Та він!...

Чумаківський більш підмітати йому не пропонував, не наважувався.

А 5-го та 6-го квітня взагалі з Толею обурливо обійшлись: черевики розірвались, кажуть, на танцях, і жодна душа не потурбувалась їх полагодити. В чому ж йому, бідолазі, на лекції йти? І не пішов. Ось справи які.

Кажуть дитятко й досі бавиться, а комсомольське бюро факультету та студком радють: тільки б не плакало.

О. ІВАНОВ.